

San Juan

PRENSA
CORONA

Nº 167 - 6 SETEMBRE 1.985

REVISTA QUINZENAL

Revista SANT JOAN

Nº 167 - 6 de setembre de 1.985

DIRECTOR: Carles Costa Salom

Edita: Centre Cultural de Sant Joan

Adreça: Carrer Princesa, 24

Imprimeix: Apóstol y Civilizador (Petra)

Depòsit Legal P.M. 2-1979

COL.LABORADORS

Miquel Florit

Joan Jaume

Gabriel Ferriol

Miquel Gayà

Vicens Millán

Catalina Mas

Antonia Costa

Mateu Bover

Tomeu Juan C.

Josep Mayol

Maria Company

Francisca Barceló

Benigno Company

Josep Gayà

Antoni Bauzà

Antoni Gayà

Guillem Munar

Gabriel Jaume

NOTES:

Els articles publicats en aquesta revista expresen únicament l'opinió dels propis autors.

Les fotografies publicades en aquesta revista SANT JOAN, los podeu adquirir a Estudio Fotográfico Mayol, carrer Belisario, 19.

El diumenge 9 de juny es varen casar Manuel Morales Cabrera i Margalida Fiol Bauzà.

S U M A R I

1ª piedra del Centro Sanitario

VI Memoria Municipal

Fiestas

Misa solemne

Relevo en la Estafeta de Correos

D. Ramón Gayà, 37 años regentando la Farmacia

Artà. Monument al P. Rafel Ginard

Poesia

Acampada 85

En el Teatre Grec

S'Arxiduc

Congrés de Premsa Forana

L'Església

Cambra Agraria

Festival Mundial de Folklóre

COLOCADA LA 1ª PIEDRA DEL CENTRO SANITARIO.

Dentro de los actos de las fiestas patronales tuvo lugar el pasado día 29 la solemne colocación de la 1ª piedra del Centro Sanitario. Asistió al acto el Presidente del Govern Balear D. Gabriel Cañellas, acompañado del Conseller de Sanidad Sr. Oliver Capó y del Conseller de la Agricultura Sr. Rimaro.

Numerosos sanjuanenses y autoridades locales aguardaban la llegada de las personalidades en el viejo edificio de las escuelas, en cuyo patio va a construirse el centro sanitario; patio que en años anteriores había sido cedido por la Caja de Baleares "Sa Nostra", de la cual estuvo presente el Sr. Oleza.

Abrió el acto el concejal Carlos Costa y a continuación el Alcalde Sr. Barceló Matas presentó la Memoria Municipal, un compendio de las obras, proyectos y mejoras realizadas y expuso la necesidad del Centro, así como el deseo de que el viejo edificio adjunto fuera un centro de recreo para la Tercera Edad. Luego se procedió a la firma del Convenio entre el Ayuntamiento, que firmó el alcalde y la Comunidad Autónoma, cuya forma estampó el Conseller Sr. Oliver. Bendijo la primera piedra del nuevo edificio el Rdo. Gabriel Ferriol, Ecónomo que a continuación dirigió unas palabras al Conseller de Sanidad indicando la importancia de estos centros. Clausuró el acto el Presidente del Govern Balear Sr. Cañellas diciendo que estos centros, con los que se van dotando a los pueblos, han surgido de la necesidad de una mejora del aspecto sanitario en las villas las cuales deben disponer de aquellos servicios que hagan más placentera la vida rural. Elogió la unidad familiar, cabeza a la cual no debían renunciar ser estos hombres y mujeres de la 3ª Edad que habían asistido y les prometió un lugar de recreo y esparcimiento en el viejo y adjunto edificio escolar, con ello podrán, en un futuro, cumplida su aspiración. Antes de esta alocución fueron homenajeados el exmaestro D. Miguel Fuster y su señora, que recibieron el carnet nº 1 de la Asociación de la 3ª Edad.

Todos los asistentes mostraron su satisfacción rubicando los parlamentos con vivos apaludos; al final fue servido un refresco a todos los asistentes.

Aquest poble

FOU PRESENTADA LA VI MEMORIA MUNICIPAL

Aquí, a Sant Joan passaren ja les festes patronals i fou repartida a tots els veïnats la sexta memòria municipal presentada durant les festes. Es un llibret a on l'Ajuntament resumeix amb fotografies, fotocòpies de documents i correspondència amb els organismes autònoms extrets dels actes de les sessions plenàries, la activitat municipal dels dotze mesos passats. Tambè hi figurava la relació de gastos i ample detall dels pressuposts.

Com a realitzacions cal destacar la inauguració del nou centre d'E.G.B. els seus accesos i la construcció de la pista esportiva a la plaça de la Constitució, i com a projectes hi figuren els de la Unitat Sanitària, el de reformes i habilitació del edifici de l'escorxador i l'ambiciós projecte d'una piscina municipal.

D'aquesta manera i amb una salutació del Batle, que encapsala aquest llibret, el nostre Ajuntament dona compte cada any de la seva gestió, donant així mostra de claredat dins tot el quefer municipal.

RELEVO EN LA ESTAFETA DE CORREOS LOCAL

Después de 39 años de su inauguración, la Estafeta de Correos ha conocido el nuevo relevo de su administrador, el sanjuanense D. Francisco Gayà Mestre, el cual ha sido jubilado el afec tarle las recientes normas de la jubilación anticipada, promovidas por la ley de Reforma de la función pública, ley del actual gobierno que ha tenido sus controversias. Por ello el Sr. Gayà no ha podido obtener su objetivo; retiro de sus funciones a los setenta años.

Pero veamos cómo han sido en grandes rasgos estos 39 años de la oficina local. El Sr. Gayà empezó sus trabajos administrativos en la oficina de Inca el 19/7/43. Luego, en 1946 pasó a la Estafeta de San Juan que fue inaugurada solemnemente el 24/6/46 con motivo del día del Ahorro, acto al que asistieron relevantes personalidades del correo, entre ellos el Inspector General y autoridades encabezadas por el alcalde D. Jaime Bardisa.

Con la apertura de esta primera estafeta de Correos se inauguraba también la Caja Postal de Ahorros, primera oficina de una Entidad crediticia en San Juan, pues con anterioridad sólo prestaba sus servicios de ahorro la caja Rural y Sindicato Agrícola, entidad totalmente local. La designación de nuestra villa por parte de la Administración para la ubicación de la Estafeta se debió a las gestiones llevadas a cabo por el gran sanjuanense Fco. Oliver Oliver "dels Calderers".

La Caja Postal fue bien acogida entre la población y en poco tiempo superó la cifra de mil cartillas de ahorro puro, por lo que le fue concedida al Sr. Gayà la medalla de plata de la Caja Postal en Noviembre del mismo año de su inauguración. Siguió el aumento de los ahorros y la confianza en la Caja Postal y durante los años del 52 al 54 asistió el Sr. Gayà como invitado al Cetamen Nacional del Ahorro en Madrid donde se calificó a la oficina de San Juan como una de las primeras de España en comparación con la población donde estaba ubicada y junto a otros compañeros en 1953 recibió la medalla de oro de la Caja Postal de Ahorros.

La Estafeta de Correos ha ido desempeñando sus funciones propias y a ella

Momento de la Inauguración de la Estafeta de Correos en San Juan. De derecha a izquierda distinguimos el Ecónomo Sr. Mas, el Alcalde Sr. Bardisa, el juez Sr. Gual y D. Fco. Oliver.

a partir del 25/5/77 quedaron anexionadas las agencias Postales de Villafranca y Montuiri, desde cuya fecha vienen dependiendo de la Estafeta local y a partir de Setiembre de 1979 pasó también a desempeñar las funciones de telégrafos al convertirse en Oficina Técnica de Comunicación, dotándola recientemente de un moderno aparato de Telex, unos servicios modernos con los cuales San Juan se halla unido al resto de la red nacional de Estafetas de Correos, un servicio tal vez poco conocido, pero de gran importancia, que ya quisieran para si poblaciones mayores.

Así después de 39 años de vida vinculada al cotidiano hacer de la villa, nuestro buen amigo D. Francisco Gayà Mestre ha obtenido su jubilación que deseamos le sea larga y feliz.

Interinamente y para sustituir al Sr. Gayà ha sido designado otro sanjuanense, Arnaldo Bauzá Sastre.

Juan Jaume

D. RAIMUNDO GAYA 37 AÑOS REGENTANDO LA FARMACIA

También en este 1985 ha obtenido su jubilación D. Raimundo Gayà Carbonell, que desde 1948 venía regentando la farmacia de la localidad.

Después de efectuar sus estudios universitarios en Barcelona y Madrid y obtener la licenciatura de Farmacia pasó a dirigir en 1948 la farmacia de San Juan, ubicada en la calle Consistorio, siendo el Sr. Gayà el cuarto farmacéutico que conocía la villa pues los anteriores fueron: Bartolomé Reus Obrador de Felanitx, durante los años 1876-1878; Mateo Camps Oliver (padre de doña Micaela Camps y abuelo de la farmacéutica Antonia Bauzá Camps) que la rigió durante 1883-1906; Clemente Gayà Bauzá, la ubicó en la calle Consistorio en 1907 y desde esa farmacia servía también las recetas de Villafranca que recogía un recadero y las trasladaba a Sant Joan. Bajo sus instrucciones trabajó un hombre ejemplar, Antonio Barceló (l'amo Antoni de S'Apotecaria) como le conocíamos. En 1948 y siendo médico del pueblo D. Gabriel Verger obtuvo su jubilación.

Entonces tomó el relevo D. Raimundo Gayà, continuando la farmacia en la calle Consistorio, hasta que en Noviembre de 1959 pasó a su actual ubicación de la calle Mayor donde conserva todavía armarios y otros objetos de la antigua farmacia.

Durante todos estos años el Sr. Gayà ha vivido de cerca todos los avances de la villa y así durante unos años estuvo al frente de la alcaldía y en 1961 siendo alcalde tuvo lugar el primer Certamen de Pintura y Fotografía así como también se hicieron públicos los plenos del Ayuntamiento.

Al desearle al Sr. Gayà una feliz jubilación, damos la bienvenida al nuevo farmacéutico D. Joan Torres Mulet, que en el historial farmacéutico de la villa es el quinto licenciado.

MONUMENT AL PARE RAFEL GINARD

El dia 6 d'agost, durant les festes patronals d'Artà, es va fer el descobriment d'un bust dal santjoaner il.lustre Pare Rafel Ginard Bauçà que amb el seu treball llarg i laboriós de formiga estiuenca ans deixà escrites coses del nostre passat que, a no ésser per ell, haguessin quedat dins l'oblit més penós.

Així ho va veure un altre silenciós artista que, des del seu recó del carrer Major, va saber donar forma al desaparegut poeta. Ens referim a l'escultor artanenc Pere Pujol que, de manera desinteressada, dóna al poble d'Artà aquest treball que l'ha fet amb estimació ja que aquest era el llaç d'unió entre ells dos.

ESTIUEJANT A LA VILA

Al xiulet de les cigales
que esclaten son cor cantant
per els amatlers i garriga
els ulls de sol van cercant.

La fullaca es sent cruixir
per l'exés de calor
les pinyes dels pins bé s'obrin
a l'ombra i tot fa calor.

Tant pel pla, com baix tenassa
plegant metles és penós
es sol crema rabiós
i te fa suar, que es massa.

I és el temps de les revetles,
festes dels pobles veinats
fora son, i uis espolsats
ben dematí a plegar metles.

I qualche figa, que hi ha
i no l'hem de deixar perdre;
el capsigrany i la mètlera
totes les solen picar.

Piquen els pois d'ametler,
els moscards, i ses formigues,
espines de las calcigues
i qualche mosca també.

B. Matas Sastre

ACAMPADA 85

Divendres 19.-

A les 8 del matí, 10 al.lots i 4 homos es reuniren a la Princesa per anar a montar les tendes a "Sa Duaia".

Arribàrem al lloc d'acampada a les 9 i mitja, descarregàrem ses coses que mos va dur es camió de l'amo En Guillem Bou i sa furgoneta d'En Toni Foc, ho posàrem a un caramull i férem un redol de garriga neta.

Quan vàrem acabar de fer tot això i de muntar la mitat de ses tendes, vàrem anar a refrescar-mos a Cala Torta.

Quan vàrem tornar En Guillem Bronder i En Tomeu Catalá mos feren un trempó que mos ne vàrem xupar es dits. Després d'aquest bon dinar i fer-mos un parell de bromes, mos vàrem tornar a fer feina. Vàrem acabar de muntar ses tendes.

Es vespre no sé lo que va pasar, però m'han dit que hi va haver coses grosses.

Dissabte 20. Santa Margarida.-

Mos aixecam a les 8, berenam i feim un poc de netedat: agranar, col.locar ses taules, collir un parell d'herbes, etc.

Damunt les 10'30 - 11 d'es matí, començaren a arribar els que havien de prendre part a s'acampada. Mos vàrem anar a nedar, aquesta vegada a Cala Mitjana.

Pujàrem a la 1 i mos posàrem a dinar devers les dues, ja hi havia unes 45 persones entre pares i fills.

Allà les 5, després que es pares acabassin de disfrutar de l'aigua de damunt la taula, vàrem juntar-mos tots els al.lots per fer grups i llavors poder fer quatre jocs, els grups varen esser els següents: Ventury, Cinc Som, Es Perduts i Es Pirates. Un altre dia s'hi va afegir Es Pescadors. Després d'aquesta feina, vàrem anar a nedar.

Vàrem pujar damunt les 6'30 de s'horabaixa per berenar-sopar degut a que es grup havia d'anar a ballar an es Port de Felanitx, i mos vàrem trobar amb una invasió. Era un altre grup que esperàvem de Capdepera i Cala Ratjada, que havia d'acampar conjuntament.

Des d'aquest vespre envant ja vos podré contar ben detalladament lo que va passar.

Idò aquest vespre vàrem esperar fins a la una als que eren a actuar degut

a que mos havien promès unes quantes botelles de xampany per celebrar Santa Margarida.

Després d'es pastisos i es xampany mos vàrem dormir tots i tot va passar en tota normalitat.

Diumenge 21.-

Mos aixecam a les 8, prenim un tassó de llet cada un i llavors vàrem preparar ses tendes per sa revisió.

A les 9'30 com cada dia, assemblea, allà on se va acordar quin seria el torn de servicis i quines activitats se farien durant el dia.

Després de s'assemblea vàrem fer una gimkama, i vàrem recórrer tot aquell terme per llavors poder trobar s'aigua de la mar més agradable.

Després de dinar vàrem tornar a nedar i ja eren damunt les 7 de l'horabaixa quan pujàrem a preparar el festival d'es vespre.

Llavors d'haver sopat vàrem fer es festival, el qual tenia el següent cartell:

Els "homus sapios" representaren l'origen de la música.

Las "rancheras" cantaren "Allá en el rancho grande".

En "Miguel Bossé" va presentar "Bandido".

I per acabar, el gran recital de "Josele y Manolete" que ens adalitaren amb:

"A la una y a las dos..." i

"La tirita en la herida"

No hi va haver guanyador, tots ho varen fer molt bé.

I llavors mos varem despedir de sa vel.lada amb s'igne, que ere una cosa parescuda a aixó:

"Uk

ole olà

aferra-t'hi que tomba

a masa masa masa

e alue alue aluo

eselegap egep

egeregeregep

y se acabó"

Té la seva música, no vos penseu...

Dilluns 22.-

Endemés de s'horari fix que teníem cada dia, aquest dilluns varem baixar a la mar i varem fer un concurs de castells. (se varen fer quatre castells:

Sa banyera, Es lleó, Es ventilador, i Es bó).

Es vespre se va fer un concurs "Qui respón...guanya" i degut a que va acabar prest se va moure una vetlada d'acudits.

Dimarts 23.-

Sa platja se va embrutar d'alga i es matí varem fer sa segona gimkama, que per cert va esser molt divertida i completa. La varen preparar es més vagos de cada grup.

Es vespre varem fer una gran o petita glosade, acompanyada d'imitacions humorístiques de programes de sa tve.

Dimecres 24.-

Es matí varem fer una excursió a Cala Matxoc. Uns altres que havien partit a les 6, pescaren mig poal de peixos.

La resta del dia va esser de repòs, però el vespre hi va haver serau per llarg. L'endemà era festa.

Dijous 25. Sant Jaume.-

S'activitat des matí va consistir amb fer figures de sorra (arena); una sabata, un peu, un tigre, un dofí, i unes tortugues.

S'horabaixa varem fer una missa, dita pel pare Amador Bauçà que va esser molt entretinguda.

Per acabar aquest dia de festa en Miquel d'es Camp mos va fer uns jocs que el pare Amador li havia ensenyat, que per cert varen esser molt divertits.

També es va fer un concurs de Misses i Mistres. Això si que va esser bó. Quin tipasso que tenen.

Divendres 26.-

Varem preparar la vetlada des vespre, que va consistir amb la representació de tres rondalles mallorquines:

Es metge Guinyot

L'amor de les tres taronges

Un festetjador.

Dissabte 27.-

Varem fer un resum de lo que havia sortit millor i de lo que mos havia agradat més. En total varen esser uns quants jocs i sa imitació d'unes propegandes de sa tve.

Llavors quan va arribar es grup de s'actuació a Cales de Mallorca, varem fer una xocolatada i varem anar a veure sa berbena que varen fer a Cala Torta: Peor Impossible, Verusca Vamp, Los Ocul-tos i Pegasus.

Diumenge 28.-

Varem fer una missa com sa de s'altre dia i mos varem despedir de ses tres cales.

Dilluns 29.-

Varem quedar 9 al.lots i 2 persones majors per desmuntar ses tendes i carregar es camió i sa furgoneta.

Lo que no vos he pensat a dir ha estat lo dels servicis, varen estar molt bé exceptuant es de dimarts, que varen penjar un lletrero que posava "Sirvase usted mismo" i s'en varen anar a jeure.

I per acabar, res més que donar ses gràcies an es que han organitzat tot això i que poguem fer moltes mes acampades tots junts.

En Toni

ACAMPADA "SA DUAIA 85"

Com cada any just acabades les messes, aquest grup de balls "Aires de Pagesia" realitza la seva acampada d'estiu, enguany repetirem el lloc. Entre Sa Mesquida i Es Matxoc hi ha un paradís que és Sa Duaia; a més d'un frondós pinar, mos ofereix tres bones i diferents platges, Cala Torta, Cala Mitjana i Cala Estreta. -La més visitada pels nostres joves acampats-.

Aquest any han estat 10 dies -que tothom ha trobat poc- els que hem estat disfrutant dels encara verjos paratges artanencs.

Enumerar totes les coses i activitats que vàrem fer al llarg d'aquells deu dies de contacte directe amb la natura i vida a l'aire lliure, faria massa llarga sa llista. Activitats, vivències, anècdotes; n'hi va haver per tots els gusts, des de una "corrida de toros", a jimkames, tallers, jocs, excursions, concursos, etc. Per cert que un jove afeccionat glosador per deixar constància d'aquest dies va posar lletra a una estrofa del ball que pel llevant de Mallorca es té costum de ballar. La Balenguera. Diu així:

La Balenguera fila fila
La Balenguera filarà.

Hem vengut a Sa Duaia
per tal de poder acampar.

La Balenguera...

El diumenge va fer ones
i no vam poder nedar.

La Balenguera...

A Cala Torta hi ha escena
i no volíem tornar.

Des d'aquestes pàgines volem agrair al propietari de la finca les facilitats que ens donà per poder dur endavant aquesta acampada. Moltes gràcies.

Calvo Claro

EN EL TEATRE GREC

V Festival de Teatro

per Joan GUASP.

Los aspectos positivos fueron abundantes. Para unos el más positivo puede que sea la sorpresa que supuso para el público catalán la puesta en escena y el montaje de la obra por parte de una compañía de teatro de Mallorca. Para otros, el desenfado y la fluidez con que los actores se movieron sobre el escenario. Otros valorarán generosamente la labro de dirección de Pere Noguera. Y no faltarán quienes aplaudan la iniciativa del Consell Insular al abordar semejante empresa. Pienso que todos estos razonamientos son válidos. Y muchos otros también. Para mí, lo más positivo fue sin duda la superación del miedo. El teatro mallorquín padece este complejo de "mieditis" cuando debe enfrentarse a un reto, aunque se lo haya impuesto él mismo. Pero a medida que el espectáculo iba desarrollándose en el espléndido marco del Teatre Grec de Barcelona, me iba percatando de esa alegría y ese relajamiento propios de quien está seguro de sí mismo. Por fin nuestro teatro se despoja de absurdos prejuicios y daba pruebas de madurez. No estoy exagerando. Un numeroso público conocedor del hecho teatral, puede confirmarlo.

Y todo eso se llevó a cabo sin renunciar a nada. En Montjuïc no cedimos un ápice de lo nuestro, ni las maneras, ni los gestos, ni el vocabulario ni la antonación. Aquello era teatro auténticamente mallorquín, orgulloso de serlo. La ausencia de miedo llegaba también a esa parcela. Creo que esto es importante. Además, todo ello tuvo la compensación del reconocimiento general, materializado en los aplausos finales, repetidos y contundentes.

Debo decir que el trabajo llevado a cabo por todo el equipo, magníficamente dirigido por Pere Noguera, demostró una seriedad y una elaboración evidentes. Detrás de cada palabra, de cada gesto, de cada movimiento, se adivinaban horas enteras de dedicación y ensayo. Allí todos los detalles estaban cuidados, brillando por su ausencia la improvisación. La escenografía obtuvo seguramente la nota más baja en todo ese tinglado montado en el Grec. Y me estoy refiriendo al decorado, puestoque iluminación,

sonido y vestuario estuvieron a la altura del espectáculo.

Seria muy extenso citar a todo el repertorio, pero todos sus componentes sin excepción merecen nuestra felicitación. Recordemos en nombre de todos ellos los de Maruja, Manel, Maurici, Melis, Aina, Francisca, Llabrés, Ramis...

Al final todos celebramos el éxito porque, en realidad todos habíamos, en un sentido u otro, participado en la elaboración del espectáculo, los críticos incluidos. Fue, sin dudarlo, la noche del pasado día 4, una noche especial para un nutrido grupo de mallorquines que nos habíamos desplazado a Barcelona. El champany fue en esa ocasión el símbolo de nuestra dilatación.

Cabe, en esta ocasión, felicitar también al Consell Insular de Mallorca por haber hecho posible el montaje, el desplazamiento y la invitación, y desear que todo ello tenga continuidad, si es posible atendiendo la llamada de textos nuestros y actuales. De esta forma el éxito será más "insular" aún.

CENTENARI DEL SÓLLER

Durant la segona quincena del mes de juliol, el setmenari "Sóller" celebrà el centenari de la seva fundació -era l'any 1885-. Publicació fundada per D. Joan Marqués Arbona, pare de D. Miquel Marqués Coll, qui ha exercit per espai de 65 anys la direcció del periòdic i en la persona del qual s'ha centrat l'homenatge del poble solleric. Amb tal motiu foren presents a Sóller les autoritats de la Comunitat Autònoma i locals, una bona representació de la premsa forana així com d'entitats i poble solleric.

L'homenatge consistí en un acte a l'Ajuntament, amb el descobriment d'una làpida dedicada pel poble al setmenari, amb un dinar a un hotel del Port, ofert pel Consell Insular de Mallorca, un concert i diversos actes de caràcter esportiu.

En el llevat de taula del dinar, hi hagué diverses intervencions, lectura d'adhesions i entrega de nombrosos objectes commemoratius a D. Miquel Marqués, entre els quals, una placa que li dedicà l'Associació de Premsa Forana de Mallorca.

Des d'aquestes planes la mes fervent anhorabona al seu director i col·laboradors.

S'ARXIDUC

Se han publicado en un semanario de Madrid juicios, sobre aspectos de la vida de S'Arxiduc, que al no ir acompañados de prueba alguna de su veracidad, a mi juicio, ponen más en entredicho al autor del artículo que a la persona historiada; de todos modos tampoco soy quién para refutarlos. Pero sí me han motivado a transcribir unos fragmentos de la obra "SOMNIS D'ESTIU RAN DE MAR" que escribió en nuestra lengua: "Sa contemplació de sa naturalesa presa així com és degut, ha d'esser mirada com una oració en la qual s'homo s'inclina, sumís, davant es Criador de tots aqueixos miracles". "No faltará mai sa seua influència benefactora i tranquil·lisadora, i amb cor agraït serà recordat aquell o aquells que mos infundiren aquest modo de veure. Una particular atracció acompanyarà a cada estudi i a cada descobriment un nou secret de sa naturalesa, i tots aquests jeroglífics vos parlaran sa mateixa llengua d'admiració pel Creador. Mai vos assàciareu de llegir en aquest gran llibre de sa naturalesa: sempre se tendran davant nous subjectes per s'admiració i per s'investigació i se tendrà una idea de s'immensitat de Déu".

Arxiduc Lluís Salvador.- Obres Completes.- Primera edició. Editorial Selecta. Barcelona. pags. 105 a 107.

Ramón.

PRIMER CONGRES DE PREMSA FORANA

L'Associació de Premsa Forana de Mallorca, celebrà Assamblea an l'únic punt a l'ordre del dia; la possibilitat de celebració d'un Congrés d'aquesta associació, iniciativa que defensaren els membres de la directiva.

Després d'un llarg diàleg en el que es demanà els objectius, s'estudiaren alguns dels seus pormenors, després es soteté a votació, que sortí afirmativa per unanimitat. Per tant, sembla que tindrém el Primer Congrés de Premsa Forana a finals del present any.

LA PREGARIA EN LA VIDA DE L'HOMME

Després de milers d'anys d'història, la humanitat ha anat acumulant un nombre no petit de respostes a la pregunta fonamental: Què és l'home? Perquè només a partir de la resposta que se sigui capaç de donar a aquesta qüestió, és possible orientar la vida humana i assolir la felicitat, única finalitat de l'existència de l'home.

La Bíblia és un intent de resposta a la pregunta fonamental; i per a nosaltres, cristians, la resposta per excel·lència. Cada una de les pàgines de l'Escriptura posa de manifest una profunda convicció de l'home bíblic: L'home és l'amic de Déu. Déu és l'amic de l'home. D'aquesta mentes la vida es converteix en l'aventura apassionant d'una amistat. En un camí fet sempre en la companyia de l'Altre, en un càntic a dues veus. De tal manera que la descripció del món ideal, del Paradís que es proposa com a meta cap a la qual ha de caminar la humanitat, segons Gènesi 1 i 2, se centra en aquesta realitat: Déu i l'home, Déu i la humanitat, en profunda comunió, en el marc d'un món hermós i d'una història feliç. Abraham, Moisès, David, Samuel... són altres tants amics de Déu que mostres amb la seva vida la possibilitat real de la comunió perduda pel pecat.

Des de la perspectiva de la resurrecció de Jesús de Natzaret apareix el sentit més profund de l'amistat de Déu amb l'home: La filiació divina. Déu és l'Abba de l'home. L'home és el fill estimat amb tendresa per Déu, a pesar del pecat, a pesar del mal, a pesar de tot. Res pot separar a Déu de l'home. Res pot rompre la realitat sorprenent de l'amor diví.

Per això el nucli de la fe cristiana (la resposta de l'home al do gratuït de Déu) és relació. Una relació d'amor amb el Déu U i Tri que canvia l'horitzó de la vida humana, convertint en esperança el dolor del present, en caritat l'aertura vers els altres, en amistat la transcendència de l'home cap a l'Absolut.

Per això és tan fonamental en el cristianisme la pregària.

Deia Santa Teresa que pregar "es tratar muchas veces de amistad con Aquel que sabemos nos ama". No sé trobar una millor definició de l'experiència misteriosa de l'oració: apertura a la realitat de Déu com a persona, com algú capaç d'estimar i ésser estimat, interessat apassionadament en la resposta de l'home. Consciència del do rebut en el baptisme que orienta l'existència i en fa una recerca constant de l'Amor. Esforç auster de fidelitat. Desig ardent d'estimar al Déu de l'Amor tal com Ell i només Ell mereix ésser estimat. Recerca de la seva Paraula que, en l'obscuritat del món, il·lumina la praxi de l'home. Vet aquí el contingut de la pregària cristiana.

Els Sants Pares han anomenat la pregària "el combat de la fe". Es un aspecte que m'agradaria subratllar perquè tal vegada sia un dels obstacles amb que topa l'home del nostre temps, tan avessat a lo fàcil i a jutjar la validesa d les coses des de l'únic criteri del gust. Només una pregària capaç de superar la monotonia quotidiana convertint-la en fidelitat és una pregària cristiana.

Només una pregària que critica sense concessions la meua vida de cada dia, mostrant amb cruesa aquelles zones no alliberades encara per l'amor als més pobres, és una pregària cristiana. Només una pregària que empeny sense parar cap al germà, és una oració cristiana. Perquè la pregària és experiència de "l'encara no" i del "sempre més", que defineix l'essència de la vocació cristiana. I al costat d'aquesta realitat dura, la profunda, íntima, inefable satisfacció de viure cada dia amb el Senyor i en la seva pau.

Per això podem dir que l'oració cristiana és la manifestació més autèntica de l'ésser de l'home: l'home que prega és l'Home Nou ja ara i aquí. És el signe de la felicitat humana que cristal·litza en l'Amor.

L'advertència de Jesús: "Pregau sense parar", no és altra cosa que l'expressió del seu desig d'entrar en comunió d'amistat amb nosaltres per ajudar-nos així a assolir aquella plenitud d'humanitat de la qual només Déu posseeix el secret.

Teodor Suau

Full Dominical

NOTICIES DE LA CAMBRA AGRARIASUBVENCIONS PER SEMBRAR TARONGERS

Tots aquells que vulguin plantar tarongers, segons el tipus de plantació, podran sol·licitar una subvenció del valor de la planta, equivalent al 75, 60 ó 45 per cent.

S'ha de sol·licitar aquesta subvenció abans de dia 15 d'octubre.

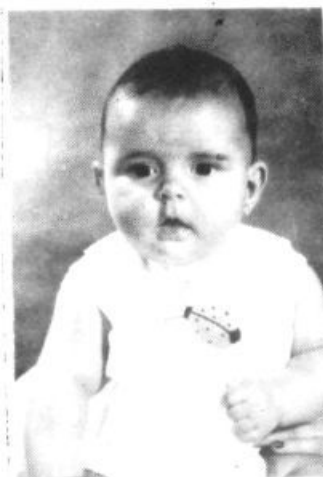
PESTE PORCINA AFRICANA

El Real Decret per el que s'estableix el programa per erradicar la Peste Porcina Africana, disposa que en caràcter obligatori, la confecció d'un Cens de tots els propietaris-ramaders de bestiar porcí (porcs, porsells, trutjes) sigui la que sigui la quantitat d'animals que tenguin, i els interessats tenen de temps fins dia 3 d'octubre per declarar els animals.

Una vegada pasat aquest plas, se considerarà ilegal qualsevol corral, soll o granja no registrada, quedant prohibida l'entrada o sortida d'animals, i perdent el propietari tota oportunitat d'aprofitar els beneficis dels programes sanitaris prevists per la Conselleria d'Agricultura.

En el sorteig del mes d'agost, la paga extraordinària de Sa Nostra, ha correspost a Mateu Barceló Matas, "Café Ca Na Matas".

Enhorabona.

30-6-85 Aina Catalina Pastor López, filla de Miquel i de Maria Trinidad, va néixer el 21-1-85.

OTROS ACTOS DE LAS FIESTAS

Numerosa participación en los actos de la Revetla, en la que el Concierto Musical estuvo a cargo de la Banda de Música Filarmónica de Porreres, agrupación musical que hacía ya más de diez años no teníamos la satisfacción de escuchar. Sus intervenciones, bajo la batuta del Maestro Jordi Rosselló fueron muy aplaudidas, así como los fuegos de artificio de los Hnos. Jordà.

MISA SOLEMNE

El día del Santo Patrón, 29 de agosto por la mañana, hubo la costumbre de la misa solemne, en la cual pronunció la homilía el Rdo. D. Gabriel Ramis, que se daba la casualidad que hacía 25 años que fue destinado como Vicario de la Parroquia. Asistieron las autoridades, se bailó el "ball de l'oferta" y el coro parroquial interpretó diferentes cantos dando así brillantez a este acto que se vio muy concurrido.

-Me resulta práctico para ir al mercado. Llevo en él cómodamente todo el dinero que necesito para la compra

Que fa el Consell Insular en Agricultura

El Consell Insular de Mallorca té un programa d'adquisició de finques destinades a la protecció de la natura, a l'ús públic i a l'experimentació agrícola.

Ha elaborat un pla de rejuveniment de les plantacions de garrovers. Impulsa les fires agrícoles i ramaderes com a vehicle de potenciació del nostre camp. Per tal de millorar la cabanya du a terme una campanya de vacunació contra la brucel·losi i la tuberculosi i una altra de millora genètica.

Altres actuacions destacades són:

—Campanya d'adequació de molins de vent per a extracció d'aigua.

—Foment de la construcció de sitges per emmagatzemar pinsos.

—Instal·lació d'hivernacles a les escoles.

—Distribució de carpes per repoblar safareigs.

*Consell Insular
de Mallorca*

c/. Palau Reial, 1

FESTIVAL MUNDIAL DE FOLKLORE

El grup folklòric de Ciutat, "Escola de Música i Dança", guanyà el mes passat, el primer premi del Primer Festival Mundial de Folklore celebrat a Múnic. L'agrupació mallorquina s'enfrontà a altres 120 i quedà per davant i amb ventatge de les demés, 79 punts per sobre la segona.

Al Director de l'escola D. Bartomeu Ensenyat i tots els seus components la mes cordial enhorabona.

SERVICIO DOMESTICO

En Palma de Mallorca se necesita mujer en casa particular.

Informes: Teléfono 215669

Lunes

Martes de 8 a 15 horas

Miércoles